

30. Saalopening: Selfmoord

Storie

Die outjie trek sy klere aan vir die koue en sê toe vir sy pa: "Ok pa, ek is gereed"
Sy pa, die pastoor, het gesê: "Klaar vir wat?" 'Pa, dit is tyd om na buite te gaan en ons pamflette te versprei.'

Pa het geantwoord: "Seun, dit is baie koud buite en dit drup." Die kind kyk verbaas na sy pa en sê: "Maar pa, mense moet van God weet, selfs op reënerige dae."

Pa het geantwoord, "Seun, ek gaan nie buite in hierdie weer nie." Met wanhoop het die kind gesê: "Pa, kan ek alleen gaan? Asseblief!"

Sy pa wag 'n oomblik en sê toe: "Seun, jy kan gaan. Hier is die pamflette, wees versigtig." 'Dankie pa!' En daarmee het die seun in die reën uitgegaan.

Die 11-jarige het al die strate van die dorp geloop en die pamflette uitgedeel aan die mense wat hy gesien het. Na 2 uur in die reën en in die koue en met sy laaste pamflet in die hand, stop hy in 'n hoek om te sien of hy iemand sien wat die pamflet ook kan neem, maar die strate was heeltemal verlate. Toe draai hy na die eerste huis wat hy gesien het, stap na die voordeur, raak 'n paar keer aan die klokkie en wag, maar niemand kom uit nie.

Uiteindelik draai die seun weg om te gaan, maar iets stop hom. Die kind draai terug na die deur en begin die klokkie aansteek en stamp die deur met sy kneukels. Hy het aanhou wag. Uiteindelik word die deur saggies oopgemaak.

'N Dame kom met 'n baie hartseer voorkoms en vra saggies: 'Wat kan ek vir jou doen, seun? Met stralende oë en 'n helder glimlag het die kind gesê: 'Tannie, ek is jammer as ek jou ontstel, maar ek wil net vir jou sê dat God jou regtig liefhet en dat ek vir jou my laaste pamflet gee, wat praat oor God en sy groot liefde.

Die seun gee haar toe die pamflet. Sy het net gesê: 'Dankie, seun, God seën jou!'
Die volgende Sondagoggend was die predikant op die kansel en toe die diens begin, vra hy: 'Iemand met 'n getuienis of iets wat hulle wil deel?'

In die agterste ry van die kerk staan 'n ouer vrou op. Toe sy begin praat, spruit daar 'n stralende en glorieryke blik uit haar oë: 'Niemand in hierdie kerk ken my nie. Ek was nog nooit hier nie, selfs die afgelope Sondag was ek nie 'n Christen nie.

My man is 'n ruk gelede oorlede en het my heeltemal alleen in hierdie wêreld gelaat. Verlede Sondag was 'n besonderse koue en reënerige dag, en dit was ook in my hart; dat ek op die dag aan die einde van die pad gekom het, omdat ek geen hoop gehad het nie en nie meer wou lewe nie.

Toe neem ek 'n stoel en 'n tou en klim op die solder van my huis. Ek het die een tou aan die balke van die dak vasgemaak; toe klim ek op die stoel en sit die ander punt van die tou om my nek.

Ek staan toe op die stoel, so alleen en gebroke dat ek myself van die stoel wou gooi, toe ek skielik die harde geluid van die deur hoor klop.

Dus het ek gedink: 'Ek sal 'n oomblik wag, en wie dit ook al is, sal gaan'. Ek het gewag en gewag, maar die klop aan die deur, word elke keer harder en harder. Dit het so hard geword dat ek dit nie meer kon ignoreer nie. Dus wonder ek, wie kan dit wees? Niemand kom ooit naby my deur of kom kuier nie!

Ek los die tou van my nek af en gaan na die deur, terwyl die klokkie nog lui en die deur nog steeds geklop word. Toe ek die deur oopmaak, kon ek nie glo wat my oë gesien het nie, voor my deur was die mees stralende en engelagtige kind wat ek nog ooit gesien het.

Hy glimlag, ohhh, ek kan dit nooit beskryf nie! Die woorde wat uit sy mond uitgekom het, het my hart, wat so lank gelede dood gemaak is, weer lewend geword toe hy met die stem van 'n Engel gesê het: "Dame, ek wil net vir jou sê dat God jou regtig liefhet".

'Toe die klein engeltjie tussen die koue en die reën verdwyn, maak ek my deur toe en lees elke woord van die pamflet.

Toe gaan ek na die solder om die stoel en tou te verwyder. Ek het hulle nie meer nodig nie. Soos jy sien. Nou is ek 'n gelukkige dogter van die Koning.

Aangesien die seun, toe hy vertrek, na hierdie kerk toe gelei het, het ek persoonlik dankie gesê aan daardie engeltjie van God wat net betyds gekom het en eintlik my lewe gered het uit 'n ewigheid in die hel. En dit vervang met 'n ewigheid in God se teenwoordigheid. "Almal het in die kerk gehuil.

Die Pastoor kom van die kansel af na die eerste bank van die voorkant waar die klein engeltjie sit; hy neem sy seun in sy arms en huil onbeheersd.

Onthou, God se boodskap kan 'n groot verskil in iemand se lewe maak, en moet nooit bang wees om dit te versprei nie.